

första scenen...

scen 1

Scen 1

Personer: HON, SYSTEMN, DÖDEN

Rummet är svart och kallt, en ingång till vänster. En eller flera tvapparater finns på scen. De är på visar myrkrig ett svagt brusande hörs. Det enda ljuset kommer från skärmarna. De lyser upp de vå kvinnorna som sitter på golvet och stirrar hypnotiserat på den skorrande bilden. De sitter likadant under hela puplikinsläppet och en stund till. HON har en alldeles förstor klänning på sig. SYSTEMN har en grå stickad tröja och svarta byxor, tjocka strumpor. HON börjar såsmåningom bli rastlös. Hittar ingen bekväm ställning att sitta i. Vänder och vrider sig. Tittar på SYSTEMN och tillbaka till tvn, byter ställning igen. Tittar på SYSTEMN och tvn och tillbaka igen. Om och om igen. Reser sig och går fram till SYSTEMN och för handen fram och tillbaka framför hennes ansikte. Ingen reaktion. HON går fram till den andra tvn ev. Spegeln bruset slår om till en bild av hennes ansikte. Hon speglar sig.

HON: (ursäktande) Det var mammas klänning. Hon var vacker, jag har ärvt hennes ögon, och den här (klänningen). Nu har jag tagit hennes plats. Hon har lämnat efter sig en förstor klänning och ett förstort tomrum. Jg kan inte fylla det, jag räcker inte till, jag är för liten. Och ändå är det jag som är äldst nu. Nästa på tur. Men jag vet inte vad jag ska göra. Vad det förväntas av mig. (till SYSTEMN) Kanske vet du? Jag vet inte, jag vet ingenting. (till SYSTEMN) är det intressant?
(ingen reaktion) HALLÅ?

SYSTEMN: va?

HON: är det intressant?

SYSTEMN: (utan att ta blicken från rutan) mm.. jag vill veta vem som vinner.

HON: vinner?

SYSTEMN: mm.. de vita eller de svarta, det är ju krig, myrkrig.

HON: (går fram och studerar tvn) eller snöfall. Tyst snöfall. Ingen vinner.

SYSTEMN: någon måste vinna. Någongång måste det bli antingen svart eller vitt. Vilket tror du?
(HON rycker på axlarna) vinner de svarta eller de vita? I slutet?

HON: slutet?

SYSTEMN: mm... (återgår till tvn)

HON: i slutet blir det (blundar) svart.

SYSTEMN: eller vitt.

HON: mm..

de återgår båda till att stirra på flimmret HON står, SYSTEMN sitter fortfarande, lägger örat mot skärmen och lyssnar. Efter meddelanden. DÖDEN kommer in, tar mått på HENNE, vant, som en skräddare. HON märker det men ser passivt, konfunderat på. DÖDEN går sedan och gör ”gränsen” tydlig genom att tejpa på golvet. DÖDEN sätter sig på andra sidan och börjar sy. Gränsen ska begränsa scenen störande mycket, så att när den sedan tas bort upplevs det som befriande. Sedan ”glöms” händelsen men gränsen och DÖDEN och tispresen finns kvar.

HON: jag kommer att dö.

SYSTEMN: med all säkerhet

HON: nej, jag menar nu, SNART, ag är dödsmärkt, jag känner det. Mina dagar är räknade (systemn förstår inte) vad händer sen? Hur länge är man död? Tänk om jag inte hinner bli färdig? Hur kommer det att hända?

SYSTEMN: den vanligaste dödsorsaken i åldrarna 15 – 44 år är självmord, det är ju bra. Gör det själv så slipper du vänta, slipper oroa dig. Då kan du själv välja sätt, tid, plats. Enkelt, men akta dig så du inte råkar dö innan.

HON: men sen då?

SYSTEMN: sen blir det svart, eller vitt.

HON: man läggs i ett mörkt kroppsformat kylskåp, i ett vitkaklat bårhus. I kylskåpet finns säkert en sån där lampa som kylskåp brukar ha. Den tänds när man öppnar och släcks när man stänger, tänds, släcks, tänds, släcks (HON demonstrerar, fasnar i rörelsen) tänds, släcks, tänds, släcks

SYSTEMN: har du hört den om två män som går ner för en gata, och så stannar den ena och pekar upp mot ett fönster och säger ”där uppe där det är tänt har jag släkt”

det är tyst några sekunder. HON börjar gapskratta SYSTEMN stämmer in

HON: jag kommer att sakna dig, äckelunge. (tyst en stund) men sen då?

SYSTEMN: efter kylskåpet?

HON: ja

SYSTEMN: det får du välja själv tror jag. Men kroppen ska förstöras på något sätt, skyfflas undan. Sopas under mattan. Tack för idag, slut för idag.

HON: förstöras

SYSTEMN: ja, försvinna.

HON: jag vill inte försvinna. Ni får inte kremera mig. Jag vill inte bli en dammhög som blåser bort.

SYSTEMN: vi kan ju mumifiera dig om du vill. Alla vet ju fortfarande, efter 5000 år vem tutankhamun är. Och hans kropp finns kvar. Evt liv?

HON: evigt liv. "den som tror på mig skall inte dö, men leva för evigt"

SYSTEMN: det där är en annan historia.

HON: ja, det är sant. Jag såg en dokumentär om döden en gång. Det finns rika amerikaner som köper svindyra specialdesignade kistor. Helt lufttäta. Så att inte några likmaskar och annat ohygieniskt ska komma in. Problemet är bara att när liket ruttnar bildas det en massa gaser och trycket i kistan blir högre och högre tills den exploderar! Ruttnande finkladda kroppsdelar flyger åt alla håll. Fingrar med rödmålade naglar, silikonimplantat, lår, hår och ögon pressas med en jävla fart ut i jorden. (skrattar) rätt åt dem.

SYSTEMN: amerikanerna?

HON: va? Nja. De rika, eller nått.

SYSTEMN: alexander litvinenko begravdes i en specialgjort lufttät kista.

HON: vem?

SYSTEMN: KGB-agenten.

HON: vad har ryssarna med det här att göra?

SYSTEMN: vad har amerikanerna med det här att göra? (HON rycker på axlarna) han begravdes i en lufttät kista så att inte strålning skulle läcka ut från hans kropp. De dödade honom med polonium 210. ett ämne så

radioaktivt att hela hans grav skulle bli en farozon.

HON: fy fan. Betyder det att hans kista kommer att explodera?

SYSTEM: det hoppas jag verkligen inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren meeeww med Poeter.se id #21625 innehar upphovsrätten